

INSTITUUT MENTORIS

DAGBLAD TER ERE VAN HET
10-JARIG JUBILEUM

IM VIERT 10-JARIG BESTAAN

ZUTPHEN, 08-01-2024
Geschreven door de redactie

Instituut Mentoris: dé opleider voor zij-instromers en professionals in het onderwijs. Gericht op vakdocentschap in het beroepsonderwijs. Het bedrijf bestond afgelopen maandag 8 januari 2024 precies 10 jaar. Reden voor een feestje!

Instituut Mentoris is op 8 januari 2014 opgericht door Herjon Nieuwburg en Betsy en Hans van Bel. Het Instituut staat voor professionaliteit van vakdocenten. Hun doel is het verbeteren van het onderwijs: specifiek het verhogen van de kwaliteit van het vakdocentschap in het beroepsonderwijs. De opleidingen en trainingen staan als een huis: de opleidingen Doceren als 2e beroep, Instructeur in het onderwijs, en de trainingen Gastdocent en Bekwaam Stagebegeleider. De duur varieert van een intensieve 9 maanden tot een 3-daagse.

Mentoris is een vreemde eend in de bijt. In deze sector een particuliere lerarenopleider tussen al die grote overheids-gefinancierde aanbieders, dat komt niet veel voor. Een vreemde eend in de bijt des te meer door haar kernwaarden en benadering. Het bedrijf onderscheidt zich door hun klantvriendelijkheid, professionaliteit en

kwaliteit. Bevraagde oud-cursisten spreken hun waardering met name uit over de enorm warme en persoonlijke benadering, hoge kwaliteit van de docent-trainers, de grote aandacht voor persoonlijke ontwikkeling binnen alle opleidingen / trainingen en de gastvrijheid en het lekkere eten in het Pakhuis.

Het bijzondere Instituut mag trots zijn op zichzelf en nam het heft in eigen handen als het gaat om het zakelijk vieren van dit jubileum. Zo heeft Instituut Mentoris afgelopen 8 januari ruim 30 taarten verstuurd naar vele partners (bedrijven en onderwijsinstellingen) waarvoor zij docenten en instructeurs opleiden. Ook zijn zij voornemens om aankomend voorjaar een jubileum-dag te organiseren voor oud-cursisten waarop er workshops te volgen zijn. Als persoonlijke verrassing was op 8 januari het huis van de eigenaren versierd en zijn zij door enkele familieleden en vrienden bedolven onder bossen bloemen en kaarten.

Op donderdag 25 januari viert het voltallige team van Instituut Mentoris het jubileum middels een diner in restaurant De Wijnhuistoren te Zutphen. Toen de redactie van deze krant enkele weken geleden het jubileum bij de eigenaren van Mentoris ter sprake bracht, werd er bescheiden en zelfs wat

terughoudend gereageerd. Er werd vooral benoemd wat ze allemaal niet wilden: "geen grote belangstelling, geen oneindige stukjes, geen speeches", en ga zo maar door. "Als we 25 januari maar gewoon lekker kunnen dineren en de avond ongedwongen kunnen doorbrengen." Op de opmerking van de redactie richting Betsy: "Ja, maar... je kunt toch niet ontkennen dat jij wel een keer in het zonnetje mag worden gezet?", werd door Hans gniffelend gereageerd met "eer wie ere toekomt". Betsy vond het echter zeer belangrijk om hem te onderbreken en het volgende te benadrukken:

"Ik ben niet Mentoris. Mentoris is het hele team samen."

En laat haar daar nou eens groot gelijk in hebben.

Eer wie ere toekomt.

En daarom deze krant. Als tastbare herinnering en blijk van waardering voor iedereen die in de afgelopen 10 jaar betrokken is geweest bij Instituut Mentoris. Vóór én dóór alle makers van Instituut Mentoris.

Geniet ervan, veel leesplezier!
De redactie

VAN AUTO-MONTEUR NAAR PRAKTIJK-INSTRUCTEUR

p. 9

FRIET MET BAMISCHIJF FAVORIET

p. 10

HOE HET ALLEMAAL BEGON

EXCLUSIEF
PAGINA 2

VAN JURIST NAAR DOCENT

NEDERLAND, 02-01-2024
Geschreven door Funda Schouten

Instituut Mentoris was precies waar ik naar op zoek was toen ik na 18 jaar als jurist en laatste jaren als teamleider te hebben gewerkt, eindelijk de stap wilde zetten naar een carrière in het onderwijs.

Door de leerzame en inspirerende lessen en het vertrouwen dat we kregen van onze docenten John Vrakking en Hester Macrander, heb ik nu een fantastische baan als HBO-docent bij Saxion.

Betsy heeft dit voor zoveel mensen mogelijk gemaakt als de stille en warme kracht achter Instituut Mentoris.

Gefeliciteerd met dit mooie jubileum Betsy en dank je wel voor dit prachtige Instituut Mentoris dat voor zoveel anderen een nieuw begin is van een mooie carrière. Proost op nog heel veel mooie jaren!

Groet, Funda Schouten
Oud-cursist D2B

WEERGESCHIEDENIS het weer van 8 januari 2014

Een gemiddelde, vrijwel geheel bewolkte dag met een gemiddelde temperatuur van 8.6. De wind was vrij matig en kwam uit Zuid-Westelijke richting.

HET WEER het weer van 8 januari 2024

Een koude, geheel zonnige dag met een gemiddelde temperatuur van -1. De wind is vrij matig en komt uit Zuidelijke richting. Een perfecte dag voor een feestje en wandeling in de zon.

EXCLUSIEF!

DIT IS HET VERHAAL VAN

Instituut Mentoris, van Betsy en Herjon. En Natuurlijk ook van Hans, hij is er ook bij betrokken.

GIETHOORN, 28-12-2023 Geschreven door Herjon Nieuwburg

Dit is het verhaal hoe wij samen het onderwijs in Nederland een stukje beter hebben gemaakt. Hoe wij, bij professionals uit de beroepspraktijk, de vlam voor het lesgeven hebben aangestoken en hoe wij ervoor gezorgd hebben dat leerlingen en studenten met meer plezier en passie in de klas zitten. Dit is het verhaal van twee dames, de ene van de boerderij en de ander van het café, die in het diepe sprongen.

Hoe het begon

Het was een gewone zaterdagavond. Samen op de bank, een lekker glas wijn in de hand en mijmeren over vroeger, zoals vrienden dat doen. Over De Uitrusting en de Baankstraat, herinneringen ophalend uit de vorige eeuw. En dan kletsen over nu. Van de kinderen bijna de deur uit, de sleur van 'uurtje factuurtje', tot het steeds maar weer zoeken van nieuwe opdrachtgevers. En dan dromen over ...

Zwemmen of verzuipen

In die tijd werkte ik als ZZP'er in het HBO. Ik had het een jaartje geprobeerd in loondienst bij Saxion, maar dat was geen gelukkig huwelijk. Dan maar voor de klas als zelfstandige. Nieuwe docenten werden letterlijk en figuurlijk in het diepe gegooid. Voor de nieuwkomers was het zwemmen of verzuipen. Bleef je zwemmen, dan kreeg je na twee jaar een aanstelling en mocht je je onderwijsbevoegdheid gaan halen. Bizar vond ik dat. Eerst jaren voor de klas aanmodderen en dan pas bijgeschoold worden tot onderwijsprofessional. Ik zag bevlogen en competente professionals uit die praktijk helemaal afbranden en de school verlaten. Wat een vernietiging van menselijk kapitaal. Zo doe je dat toch niet? Het kan toch ook anders. Het moet zelfs anders!

Samen doorpratend over mijn onderwijservaringen in het beroepsonderwijs begonnen zich allerlei ideeën te vormen. Het zaadje voor een nieuw bedrijf werd die zaterdagavond gepland. Eén fles wijn later zeiden we tegen elkaar: 'Zullen we maandag maar beginnen?'. Zo gezegd, zo gedaan.

De eerste tijd waren we allebei nog druk met onze dagelijkse gang van zaken en tussendoor werkten we aan het fundament voor een nieuw bedrijf. Oh ja, een naam was ook wel makkelijk. We schreven een wedstrijd uit op Ontwerpen Voor Geld en kozen uiteindelijk voor de naam **Instituut Mentoris**.

WIST JE DAT?

1. Intern de opleidingen een onmogelijk uitspreekbare en te onthouden afkorting hebben die zowel Betsy als de docent-trainers razendsnel kunnen uitspreken?
2. De opleiding PDD (praktijkinstructeur) bij enkele cursisten heeft geleid tot het ontdekken van hele andere mooie kwaliteiten en vaardigheden bij zichzelf, zoals singer-songwriten en vloggen? Lees verder op pagina 13!
3. De incompany opleidingen door het hele land zijn gegeven? Van Limburg naar Den Haag en van Eindhoven tot aan Emmen.
4. Betsy en Herjon ooit samen (een deel van) route Santiago de Compostela hebben gewandeld?

Net een echt bedrijf

Nu het bedrijf een naam had, werd het tijd er een echt bedrijf van te maken. We hadden voor onszelf wel bedacht hoe we het ongeveer wilden doen. De taken, werkzaamheden en verantwoordelijkheden hebben we nooit concreet met elkaar afgebakend. Heel natuurlijk deed eenieder wat er gebeuren moest. Betsy veelal faciliterend vanuit de backoffice en ik legde de grondslag voor opleidingen en trainingen.

Flappen en memo's

In ons netwerk namen we contact op met Bert, Inge en Gerrit. Trainers met ervaring die ons wilden helpen de eerste opleiding te ontwerpen. We hebben heel wat flappen vol geschreven en memoblaadjes geplakt. Zo werd daar de opleiding 'Doceren als 2e Beroep' ontworpen. In de loop der jaren volgden meer trainingen en opleidingen en nieuwe docent-trainers gingen voor ons aan de slag.

De eerste paar opleidingen hebben we nog gegeven in Het IJsselpaviljoen. Echter, al vrij snel hebben we de overstap gemaakt naar Het Pakhuis Noorderhaven in Zutphen. Een fijne locatie die past bij ons gedachtengoed, goed bereikbaar en ze zijn er super gastvrij.

Vreemde eend

Toen de opleiding 'Doceren als 2e Beroep' officieel erkend werd als post-hbo opleiding hebben we een klein feestje gevierd. Weer waren we super trots. Nu konden we Mentoris écht in de markt gaan zetten. De klasjes vol, de investeringen qua tijd en geld moesten rendement gaan opleveren.

Te goeder trouw en met als enig doel goed onderwijs te bevorderen werden we niet met open armen ontvangen. Het

onderwijssysteem in Nederland is (nog steeds) volledig gericht op rijks bekostigd onderwijs. Een zeer gesloten systeem dat weinig ruimte laat voor andere spelers op de markt. Deuren bleven voor ons gesloten en we werden als 'vreemde eend in de bijt' niet serieus genomen. Met een koppig optimisme hebben wij doorgezet, en met succes! Instituut Mentoris heeft inmiddels wel bewezen dat het ook anders kan.

Rem- en gaspedaal

Waar ik wel eens te snel wilde gaan en soms over één nacht ijs, was het altijd Betsy die dan pas op de plaats maakte. Hebben we alles wel goed doordacht, de wet- en regelgeving juist geïnterpreteerd en zo verder. Net als in een auto heb je beiden nodig om ergens te komen: gasgeven en remmen. Nooit hebben we daar met elkaar een fundamentele discussie over gehad. Ook niet als ik weer eens een pittige blog schreef. Betsy gaf dan altijd een compliment gevolgd door de mededeling: "Deze ga ik maar archiveren." Gelijk had ze.

Opnieuw uitvinden

De basis van waaruit we destijds gestart zijn is nooit veranderd. Dat stond als een huis en daar hebben we nooit aan getwijfeld. Wel hebben we Mentoris een paar keer opnieuw moeten uitvinden. Dat hoort bij 'een echt bedrijf zijn'. Niet alles wat je in de markt zet is meteen een succes. Soms liepen we gewoon voor de troepen uit en was het onderwijs er nog niet klaar voor.

De coronaperiode was heftig. Van het ene op het andere moment geen fysieke opleidingen meer, alles online en op afstand. Docent-trainers die het niet wisten, en wij ook niet. Met veel inspanning hebben we toen de omslag gemaakt en de opleidingen omgezet naar een online variant. Zo hebben we ons er samen doorheen geslagen.

Corona was ook de tijd dat ik meer op afstand van Mentoris kwam. Ik ging volledig in Giethoorn wonen en kwam niet meer dagelijks naar de zaak in Zutphen. De opleidingen liepen allemaal en Betsy was er altijd. Mijn binding en betrokkenheid werd minder en toen heb ik het besluit genomen om afscheid te nemen van Mentoris. Jij en Hans gingen verder.

Lieve Betsy,

We zijn destijds samen in het diepe gesprongen en we wisten niet wat er allemaal op ons pad zou komen. Beiden hebben we met veel plezier en hard werken er het beste van gemaakt. We kunnen trots zijn op Instituut Mentoris. En ik ben trots op jou. Je bent niet het type dat snel complimenten in ontvangst neemt. Je blijft liever wat op de achtergrond, de spotlight richt je liever op een ander. Dat siert je, maar hoeft niet (meer).

Nu bestaat Instituut Mentoris alweer 10 jaar. In die jaren heb je je ontwikkeld van thuis alles op orde houden en jullie bedrijf VBG, tot de directie van Mentoris. Je hebt latente kwaliteiten bij jezelf ontdekt en nieuwe kwaliteiten ontwikkeld. Geen mens is te oud om te leren, onze deelnemers niet en ook jij niet. Al moesten mensen in je directe omgeving daar wel wat aan wennen. Kom je? Ja, zo meteen. Ga je mee? Even een mailtje afmaken. Ben je zover? Bijna. Je weet wel wat ik bedoel.

Nu helpt je dochter Mara je ook aan de zijlijn. Hoe mooi zou het zijn als Instituut Mentoris ook in de toekomst kan blijven bijdragen aan een betere wereld. Want dat is wat goed onderwijs met mensen doet.

Het was een voorrecht dit avontuur samen met jou te beleven.

Lieve groet, Herjon
Oprichter en oud mede-eigenaar

MENTORIS OP DE TEKENTAFEL

ZUTPHEN, 27-12-2023
Geschreven door Bert Slotboom

"Wat Instituut Mentoris nu is, is natuurlijk ooit ontstaan en wel letterlijk op de tekentafel."

Vaten vol expertise

Nadat de beoogde trainers aan elkaar hadden gesnuffeld en bleek dat zij elkaar wel konden pruimen, ging het los. Op de IJsselkade werden grote flappen aan de muur gehangen. De bekende geeltjes erbij. De vaten vol expertise bij beide trainers liepen over en dus was de discussie over de te behandelen onderwerpen navenant! Transactionele Analyse erbij? Ja, maar ook de 6 rollen van de docent! Nu eerst eens rustig koffie, wel met koekjes.....pakken zijn er toen doorheen gegaan. Hoe bouw je een les op.....ja, maar dan ook de persoonlijke ontwikkeling rond NLP en hoe geef je effectieve feedback, zonder dat feedback "een kadootje" wordt. En niet vergeten een energizer na "het hapje van vijf uur", dat in de praktijk neerkwam op een copieuze maaltijd.....nu nog zo heb ik begrepen! Uiteraard hebben de deelnemers kennis van het puberbrein nodig om te leren dat de vaardigheid rond "plannen" pas zo rond iemands 30ste levensjaar ontwikkeld is. Een mooie tijd waarin wij, Inge en ondergetekende, met erg veel plezier en voldoening op terugkijken. Voldoening zeker, want die onderwerpen komen ook nu nog terug in de diverse opleidingen! Het heeft de tand des tijds en alle ontwikkelingen in het onderwijs, ruimschoots doorstaan.

Flappen spoorloos

En die flappen.....die waren op een gegeven moment spoorloos! Goed dat alles al uitgewerkt was in dagprogramma's, voor iedere trainingdag weer ge-update, zodat we met veel vertrouwen de groepen tegemoet konden treden. En dat begon met de eerste groep rond een grote vaas met rozen in het IJsselpaviljoen. Dat was de tekentafel en kijk wat Instituut Mentoris nu allemaal te bieden heeft! Een mooie reis en het was Agoston Trefort die al stelde: de sleutel tot de verbetering van het onderwijs is de opleiding van leraren! *) Instituut Mentoris heeft zijn toegevoegde waarde bewezen.

*) Uit: 300 jaar denkers over onderwijs. Henk Sissing redactie.

Bert Slotboom
Docent-trainer en lid adviescommissie

JONGSTE DEELNEMER (21) VERTELT

NEDERLAND, 28-12-2023
Geschreven door Imke van Kessel

Er is mij in het verleden een zin verteld die mij tot op de dag van vandaag nog steeds bij staat. Hij gaat als volgt; "als je iets tegenkomt waar je geen invloed op hebt, laat je de touwtjes niet los maar houd je ze anders vast". Deze hele zin werd mij pas echt duidelijk in de loop van de opleiding tot instructeur bij het Instituut Mentoris.

Ik was 21 jaar toen ik begon aan de opleiding. Zin om mijn rugzak verder aan te vullen met nieuwe dingen die ik kon gebruiken bij het lesgeven. Leergierig maar vooral vol energie begon ik aan de opleiding. En ik kan u vertellen, dat ik heel veel heb meegenomen en opgestoken om een goede instructeur te worden, maar dat vooral het kwartje voor de zin uit het verleden echt is gaan vallen. Voordat ik begon aan de opleiding durfde ik niet mezelf te zijn, was ik erg onzeker en heb ik een bagage bij me die ik liever niet zou willen hebben maar toch bij me draag. Maar nu, nog geen jaar na de opleiding, heb ik mezelf gevonden. Ik kan de meeste dingen nu niet loslaten maar wel anders vasthouden, durf ik mezelf te zijn, ben ik minder onzeker over wie ik ben en kan ik omgaan met mijn bagage. Ik weet nu hoe ik de zin uit het verleden kan vertalen. En ik ben hier onwijs dankbaar voor.

Betsy, Gerrit, Wilma, de andere cursisten en de dames van de lunch hebben hier allemaal aan bijgedragen. Zij hebben mij het extra zetje gegeven wat ik nodig had. Ondertussen ben ik nu ook pas 22 jaar jong, maar sta ik vol goede moed in het leven. Ik heb na deze opleiding nog een keer de switch durven te maken om toch weer terug het bedrijfsleven in te gaan.

"Je leert veel over een instructeur met impact te worden, maar je leert vooral jezelf kennen."

Bedankt voor alle mooie en leerzame dingen die jullie mij hebben bijgebracht. Ze hebben een mooi plekje gekregen in mijn rugzak!

PS; de kreketten (kroketten) waren toch wel echt mijn favoriet tijdens de lunch ;)

On(der)wijs veel plezier en succes met de opleidingen die er nog aan zitten te komen!

Heel veel liefs,

Imke van Kessel
Oud-cursist PDD

PAPPARDELLE AL TARTUFO WEER OP DE KAART

ZUTPHEN, 04-01-2023 (fictief)
Geschreven door Restaurant Vaticano

Favoriete pasta neemt vlucht door eigenaren Mentoris

De favoriete pasta van onze vaste klanten Hans en Betsy van Bel, eigenaren van het succesvolle Zutphense bedrijf Instituut Mentoris, is na lange tijd eindelijk weer te nuttigen. Wegens grote afname door laatstgenoemden en hun docent-trainers, was deze pasta lange tijd uitverkocht. De pasta werd niet alleen thuis genuttigd, maar ook ruimschoots afgehaald door Hans van Bel, als eigenaresse Betsy van Bel weer eens 'de hort op was' voor een diploma-uitreiking aan de andere kant van het land.

Montizaan groot fan

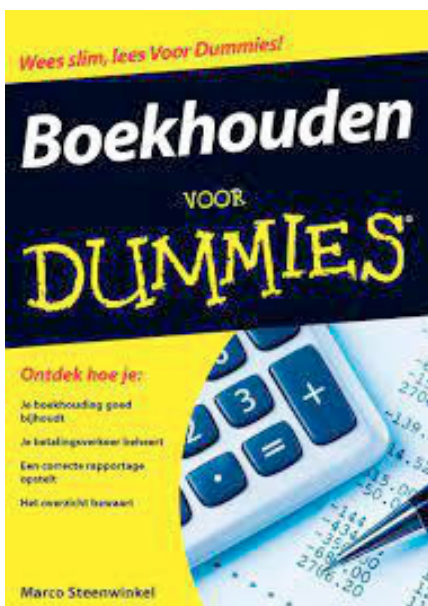
Ook docent-trainer Montizaan vertelt: "Ik heb deze pasta ontdekt via Hans en Betsy van Bel. Niet te geloven dat ik, zelfs na mijn vertrek uit Zutphen, nog zo'n parel van een pasta zou ontdekken. Jarenlang kwam ik hier al, zelfs met mijn kinderen en vrouw waarmee ik samen op de markt woonde. Het is een feest dat, wanneer we een hapje eten met Hans en Betsy, zij steevast hierheen willen en niet raar opkijken wanneer ik voor de zoveelste keer deze pasta bestel". De populariteit van de pasta nam een vlucht vanaf het moment dat Montizaan over deze pasta aan zijn cursisten vertelde. Montizaan lachend, doch serieus: "Deze pasta zou een onderdeel van het curriculum van PDD moeten worden, dit is echt een pasta met impact."

NU: TWEE PAPPARDELLE AL TARTUFO HALEN, ÉÉN BETALEN

TRUFFELPASTA MET STUKJES OSSENHAAS EN BURRATA

FAVORIET BIJ ONZE VASTE KLANTEN HANS EN BETSY VAN BEL,
GERRIT MONTIZAAN EN WILMA VAN IJSSELDIJK

FACTUUR I.B. BOEKHOUDING

ZUTPHEN, 08-01-2024

Geschreven door Ingrid Bieleman

Wat doe je als je een goedlopend bedrijf hebt en niet zoveel verstand van boekhouden hebt. Dan neem je een simpel boekhoudprogramma en los je dat creatief op. Voor alle bedragen die je ontvangt boek je een inkoop en voor alle bedragen die je uitgeeft boek je een verkoop of daar nou een factuur aan ten grondslag ligt of niet. Als de accountant dan aangeeft dat dat niet de juiste wijze van boeken is en je daar de kriebels van krijgt kan je 2 dingen doen. Je koopt het boek "Boekhouden voor Dummy's" of je huurt iemand in. Zo ben ik bij Mentoris terecht gekomen en werk ik nu al bijna 3 jaar wekelijks de boekhouding bij. Ondanks dat ik maar een beperkt aantal uurtjes per maand werk voor Mentoris voel ik me betrokken en altijd erg welkom. Op naar de volgende 10 jaar zou ik zeggen!

Ingrid Bieleman

Boekhouder van/voor Instituut Mentoris

Zutphen, Nederland

Nathalie Knobben-Nijkamp

Special Edition

Snelste deelnemer

Instituut Mentoris 10 jaar

Aanmelden, testen, inschrijven en starten met mijn opleiding werd door Betsy van Bel geregeld binnen 1 week! Korte lijntjes en persoonlijke begeleiding zorgden voor een perfecte super snelle start bij Mentoris, Instructeur praktijkonderwijs. Ik ontmoette een groep geweldige mensen. Ik voelde mij thuis in Zutphen.

In het prachtige Pakhuis ontving Betsy mij warm en zette ik de stap richting het onderwijs. Mede door de gemotiveerde docent/trainers werd ik ieder lesblok enthousiaster. 1 maand later sloot ik mijn eigen kinderopvang en nog een maand later startte ik als onderwijsassistent. Ik ondersteun en begeleid VMBO-basis 1 leerlingen.

NA ENKELE WEKEN EEN BAAN IN HET ONDERWIJS? SNELSTE DEELNEMER BEWIJST HET.

NEDERLAND, 25-12-2023
Gemaakt door Nathalie Knobben-Nijkamp

Al jaren adverteert Instituut Mentoris met het bericht dat de meeste deelnemers nog vóór het afronden van hun opleiding, een baan in het onderwijs heeft gevonden. Dat Instituut Mentoris snel is, dat wisten we al, in onderstaand artikel onderstreept Nathalie Knobben-Nijkamp dit nog eens. Als snelste deelnemer ooit bevestigde zij daarnaast aan den lijve dat, de op het eerste oog haast ongeloofwaardige belofte van Instituut Mentoris, niet gelogen is. Nathalie had na enkele weken een baan in het onderwijs, en hoe!

Sidenote: Nathalie had niet alleen als snelste een baan, maar wist ook als oud-cursist wederom het snelst een stukje in te sturen voor deze jubileum-krant. En dat 's avonds laat op eerste kerstdag! Nathalie schreef in haar mail: "Hoi Mara, Ben ik nog steeds de snelste...? Bij deze een stukje voor de krant! Veel plezier bij het maken en ik zou het leuk vinden om het volledige exemplaar te kunnen lezen. Groeten aan Gerrit, Wilma en je moeder."

Zo zie je maar weer, de betrokkenheid van cursisten is groot!

Boeken

Deze boeken kreeg ik meteen na mijn eerst contact toegestuurd, in combinatie met alle lesstof en de interessante gastsprekers het complete pakket voor deze opleiding.

Ik stapte buiten mijn comfortzone echter voelde ik mij sterk door alles wat ik leerde van Gerrit, ervaringen die wij uitwisselden in de groep en door de gesprekken met mijn intervisiegroepje. Dit samen met mijn eigen gedrevenheid en volledige inzet hebben ervoor gezorgd dat ik gegroeid ben in verschillende opzichten. Ik heb een fantastische baan en er is geen dag hetzelfde! Werken met pubers is gewoon gaaf!

Onderwijs-assistent

Mijn carrierswitch begon bij Mentoris, Wil jij ook de overstap maken naar het onderwijs? Bel dan Betsy voor informatie, Bij twijfel gewoon doen! Ik gun iedereen deze toffe ervaring!

MENTORIS VOEGT KLEUR TOE AAN ONDERWIJS

NEDERLAND, 04-01-2024

Geschreven door Wilma van IJsseldijk

Toen ik werd uitgenodigd om een bijdrage te leveren aan de 'Mentoris krant' ter gelegenheid van het 10-jarig bestaan, dacht ik terug aan mijn eerste kennismaking met Instituut Mentoris in Zutphen.

Vernieuwende kijk op onderwijs

Deze afspraak was maandag 2 september 2019 en in het Pakhuis ontmoette ik Herjon, Betsy en Hans. De ruimte van het Pakhuis maakte dat ik me gelijk thuis voelde.

Ik volgde Mentoris al enige tijd op LinkedIn en omdat ik als freelancer ging werken naast mijn baan in het onderwijs, was ik geïnteresseerd in wat voor opleidingen en coaching geboden werden en hoe ik daar eventueel aan kon bijdragen. De vernieuwende kijk op onderwijs van Herjon die, net als ik, als zij-instromer in het onderwijs terecht was gekomen, sprak mij bijzonder aan. Ik mocht die middag ook even meekijken bij Gerrit tijdens een middag van de instructeurs in opleiding. De klik was er en een jaar later startte ik samen met Gerrit de eerste van ondertussen een serie van 10 opleidingen voor instructeurs/onderwijsondersteuners in het (beroepsgerichte) onderwijs, zowel in Zutphen als in-company. Onlangs ben ik gestart met John met de opleiding 'Doceren als tweede beroep', wat voor mij de mogelijkheid biedt om met een andere doelgroep te werken.

Luie instructeur/docent

Ons motto is om deelnemers te leren een 'luie' instructeur of docent te worden: door goede voorbereiding van de lessen, zijn de studenten of leerlingen tijdens de lessen actief en kun je les geven met je handen op je rug. Tijdens de opleidingsdagen doen we voor hoe de deelnemers het in de praktijk kunnen doen en geven we werkvormen en tools mee. De deelnemers zijn actief aan de slag wat ze als prettig ervaren. In studie-/interviewgroepen werken de deelnemers samen aan hun ontwikkeling, bespreken ze opdrachten en bereiden de lesdagen voor.

"Wat ik het sterke punt vind aan de opleidingen van Mentoris, is dat we in een tijdsbestek van 9 maanden in staat zijn om tools aan te reiken aan de deelnemers die direct in het onderwijs kunnen worden toegepast."

Ontwikkeling pedagogisch, didactisch en persoonlijk

Door middel van de 6 rollen van de leraar van Martie Slooter, de glijbaan en de trap van Karin de Galan en het belang van feedback, beschreven door John Hattie geven we tools mee voor in de klas. Daarnaast besteden we veel aandacht aan de persoonlijke ontwikkeling: wie ben jij als instructeur/docent, wat zijn je kwaliteiten en valkuilen en hoe zet je jouw persoon in

binnen het onderwijs. Tijdens het nakijken van het portfolio kan ik genieten van de ontwikkeling die elke deelnemer doormaakt tijdens de opleiding en er kleurrijker uitkomt.

Kleur toevoegen

En dat is wat we doen bij Mentoris. Door middel van onze opleidingen, onze actieve en praktijkgerichte aanpak, zetten we deelnemers aan tot groei en ontwikkeling en voegen we kleur toe, die vervolgens weer ten goede komt aan studenten en leerlingen op de diverse scholen waar onze deelnemers les (gaan) geven. Wij doen dat allen vanuit passie en we blijven leren met en van elkaar. Dat is waarom ik elke keer plezier beleef aan de opleidingsdagen bij Mentoris.

Wilma van IJsseldijk
Docent-trainer

MENTORIS & MANTELZORG

PERSOONLIJK

NEDERLAND, 03-01-2024

Geschreven door Hester Macrander

Balans in Zutphen

Jarenlang was het een plezierig evenwicht: mijn werk voor Mentoris, gecombineerd met de zorg voor mijn moeder.

Eerst dacht ik, toen Herjon mij vroeg om bij Instituut Mentoris te komen werken: Zutphen, terug naar Zutphen...? Ik heb nou niet bepaald herinneringen die ik koester in dat mooie, kleine stadje aan de IJssel. Wel had ik verlangend gekeken naar de posts op Internet van Mentoris en ik had al stiekem gehoopt daaraan bij te kunnen dragen. Herjon en ik deelden een passie voor onderwijs, vooral voor ander onderwijs, effectiever, eigenwijzer. Dus ik volgde met belangstelling wat ze daar samen met Betsy uit de grond aan het stampen was. Ik zei meteen 'ja' toen ze me vroeg. Dan maar terug naar Zutphen, een paar dagen per maand, voor het onderwijs had ik het over. Ik kreeg de gelegenheid vorm te geven aan mijn visie!

Moeder en markt

Het werd een onverwacht genoeg. Daar stond ik weer, op donderdagochtend met mijn moeder op de markt, bij dezelfde fruitkraam als waar ik als kleuter met haar stond. Toen had ik mijn eigen mandje, waar ik destijds een appel, een peer en een banaan in mocht dragen. Nu sleepte ik de boodschappenkar van mijn moeder achter mij aan en had ik mijn moeder zwaar leunend aan mijn arm. We deden haar boodschappen, ik genoot intussen van het carillon van de wijshuistoren, van de sfeer op de markt en de schoonheid van het oude Zutphen. Soms kwam ik Hans tegen met zijn vader, verbonden in mantelzorg! Het was heel fijn dit voor mijn moeder te kunnen doen, die zonder hulp niet meer naar de markt kon en voor wie het haar wekelijkse sociale uitje was. De praatjes, de bloemen, het fruit, de noten: zon of regen, het waren mooie donderdagochtenden.

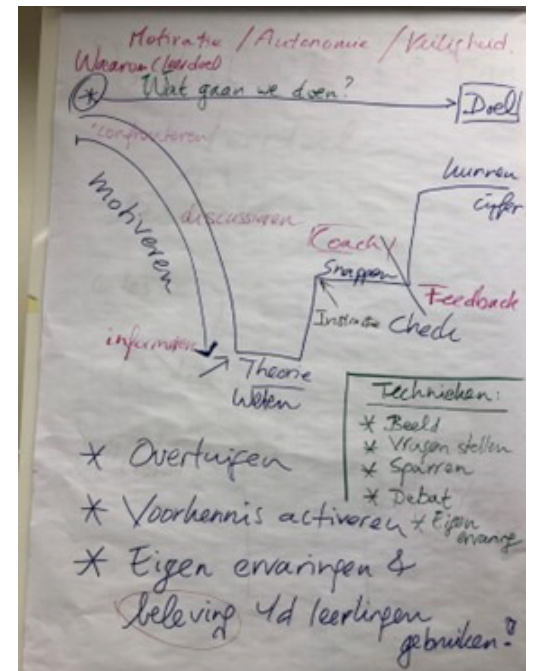
Van markt naar glijbaan

Daarna spoedde ik mij altijd ietwat zenuwachtig voor de lessen die ik te geven had naar het Pakhuis; naar die best complexe groepen mensen, die in een uiterst korte tijd een enorme dosis onderwijsinhoud te verwerken kregen en dikwijls nerveus waren of ze dat wel konden. Dat prachtige, heerlijke Pakhuis, waar het personeel me altijd hartelijk welkom heette en de soep immer goed smaakte.

Waar Betsy meestal aanwezig was om ons en iedereen op te vangen en waar de prints altijd klaarlagen, netjes opgemaakt; op Betsy kon je bouwen.

Daar, op die fijne plek, mocht ik bijdragen aan het creëren van Instituut Mentoris. Ik deed het met verve, al viel dat niet mee. Ieder lesblok van twee uur had moeiteloos meer dan een dag kunnen zijn. Het was een worsteling met inhoud, tijd, verwachtingen en mogelijkheden, en steeds weer bijstellen en fijnslijpen.

"Dat prachtige, heerlijke Pakhuis, waar het personeel me altijd hartelijk welkom heette en de soep immer goed smaakte. Waar Betsy meestal aanwezig was om ons en iedereen op te vangen en waar de prints altijd klaarlagen, netjes opgemaakt; op Betsy kon je bouwen. Daar, op die fijne plek, mocht ik bijdragen aan het creëren van Instituut Mentoris."

Ontwikkeling curriculum

Al na één lesblok gaf mijn ervaren mededocent-trainer, Inge, er de brui aan. John werd in de haast opgetrommeld en zo stonden John en ik, beide onervaren als het Mentoris aanging, voor die eerste groep. Weer kwam Zutphen via John mijn geheugen binnen. Hij was ook hier opgegroeid, had die dezelfde basisschool gedaan als ik, niet in dezelfde klas, maar had vergelijkbare herinneringen aan die heftige schooldirecteur en hij kende ook een en ander van mijn moeilijke familiegeschiedenis.

Gelukkig was het werk dermate stressvol en uitdagend, dat er geen tijd was om bij herinneringen stil te staan. Samen beitelde John en ik, samen met vriendin Annelies, die ik inmiddels bij Mentoris had betrokken, en met Herjon aan de basis, een gestructureerde opleiding uit wat er allemaal al was, D2B. We werkten ons door bergen onderwijsmateriaal heen, dat Herjon had verzameld en gecreëerd. Elke avond, na een inspannende en spannende dag Mentoris, toog ik naar 'huis', naar het huis van mijn moeder, waar ik wat werkjes in en om het huis voor haar deed, haar gezelschap hield en bleef slapen.

Strip getekend door John Vrakking

Balans en plezier

Ik hield ervan: in Zutphen werken en tegelijkertijd bij mijn moeder zijn. Doordat ik bij Mentoris kon werken, was er balans tussen mijn werk en iets voor haar doen. Vaak hadden we ook plezier. Haar commentaar als ze tv keek, of de krant las, was dikwijls scherp en humoristisch. Vaak vroeg ze ook of ik niet eens ophield met werken, want 's avonds en 's ochtends zat ik nog in mijn laptop te kijken, mijn weg te zoeken in de leeromgeving, in boeken te neuzen en was ik printjes aan het maken op mijn moeders oude printer voor weer een wijziging in mijn lesopzet. Er kwam intussen wel meer rust in het Mentoriswerk, van vele studenten ging ik houden en zwaaide ik uit.

Aan alles komt een einde

Mijn moeder kon op een dag niet meer naar de markt, het was voor haar genoeg geweest. Mijn werk voor mijn eigen trainingsbureau nam toe, waardoor ik besloot bij Mentoris te stoppen. Daar kwam een abrupter einde aan dan ooit mijn bedoeling is geweest en het eindigde onbedoeld verwarrend en verdrietig. Opeens was ik veel kwijt. De balans tussen werk en mantelzorg was zoek, ook doordat mijn moeder steeds hulpbehoevender werd en ik er daardoor ook niet meer wilde slapen; het werd voor mij te veel. Maar bovendien: wat had ik nog te zoeken in Zutphen nu Mentoris was gestopt? Nu ga ik eens in de week, of eens in de twee weken mijn moeder kort bezoeken, heen en weer vanuit Arnhem. Niet meer naar de markt, niet meer naar Mentoris.

Door deze plezierige (en pittige) periode van evenwicht tussen werk voor Mentoris en mantelzorg voor mijn moeder heb ik mij met Zutphen verzoend. Ook ik houd, net als zovelen, nu van dat mooie, oude stadje aan de IJssel. Ik heb nieuwe herinneringen gemaakt, die de oude enigszins hebben verdrongen. Wat zal ik het Pakhuis missen!

Hester Macrander
Docent-trainer

VAN AUTOMONTEUR NAAR PRAKTIJKINSTRUCTEUR

NEDERLAND, 22-12-2023

Met toestemming van Gert-Jan Lubbers geplaatst

Toen Gert-Jan Lubbers (56) uit Beerzerveld (gemeente Ommen) door lichamelijke problemen zijn baan als automonteur verloor, besloot hij te kijken naar wat hij nog wél kon. Nu werkt hij met veel plezier als praktijkinstructeur op het Roelof van Echten College in Hogeveen. "Ik ben blij dat ik Groei Vooruit om hulp heb gevraagd bij de financiering van mijn opleiding."

Sleutelen aan auto's

"Na 37 jaar trouwe dienst was ik ineens werkloos." Techniek heeft me altijd getrokken. Ik ben opgegroeid op een boerderij en daar was ik hele dagen aan het sleutelen aan trekkers en machines. In 1984 begon ik als leerling in een autogarage en daar ben ik nooit meer weggegaan. Maar toen kreeg ik lichamelijke problemen. Ik had een versleten heup en werd geopereerd, maar de pijn bleef, waardoor ik mijn werk niet meer kon doen. Na twee jaar in de ziektewet kreeg ik vorig jaar te horen dat ik was ontslagen. Na 37 jaar trouwe dienst was ik ineens werkloos. Ik vond het verschrikkelijk.

Niet bij de pakken neerzitten

"Een opleiding? Dat kost een hoop geld, als je werkloos bent." Maar hoe moeilijk ik het ook vond, ik ben niet iemand die bij de pakken neerzit. Waar word ik blij van, vroeg ik me af. In de garage begeleidde ik de monteurs in opleiding. Ik vond het leuk om mijn kennis en ervaring over te brengen op een nieuwe generatie. Praktijkinstructeur worden, dat leek me wel wat. Maar de opleiding tot praktijkinstructeur op het Mentoris in Zutphen kostte vierduizend euro. Dat is een hoop geld als je werkloos bent. Gelukkig wees iemand me op Groei Vooruit, die een deel van mijn opleiding kon financieren.

Leren op latere leeftijd

"Leren is anders als je ouder bent." Toen mijn docent vertelde dat ik een portfolio moest maken, had ik geen idee wat dat was. Gelukkig heb ik twee studerende dochters aan wie ik al mijn vragen kon stellen. Ze hielpen me ook met het maken van een video en het typen van mijn verslag. Want ik ben wel technisch, maar van computers heb ik weinig verstand. Leren is ook anders als je ouder bent. Vroeger las ik een tekst één keer en wist ik het wel, nu zat ik hele avonden in de boeken. Dat heeft geholpen, want ik ben geslaagd. En, nog mooier: ik heb al een baan!

Gert-Jan Lubbers
Oud-cursist PDD

FRIET MET BAMISCHIJF FAVORIET

HET PAKHUIS, 03-01-2024

Geserveerd én geschreven door Gerda Beijer, Maud Berendsen en Bea Vreeman

Wij, de meisjes van het Pakhuis, hebben berekend hoeveel er in de afgelopen 8 jaar (want sinds 8 jaar maakt Instituut Mentoris gebruik van het Pakhuis) is bereid en opgegeten.

In de afgelopen 8 jaar:

- **Zijn er 2000 koppen soep doorgedaan**
- **5100 broodjes**
- **2000 kleine maaltijden**
- **7500 kannen koffie**
- **575 kannen thee**
- **5400 koekjes**

De top 3 favorieten maaltijden van Mentoris zijn:

1. **Friet met bami schijf/hamburger**
2. **Lasagne**
3. **Nasi met saté**

Soms wordt er van een groep een verzoek voor een maaltijd gedaan. Zo hebben we ooit het verzoek kibbeling met friet gekregen. De visboer was er maar druk mee.

Voor ons als gastvrouwen is het altijd een leuke uitdaging om voor iedereen weer een feestmaal te bereiden. Op naar de volgende 10 jaar!

Groetjes, Gerda, Bea en Maud
Gastvrouwen van Het Pakhuis

JOHN H. OP ZOEK NAAR ZICHZELF

NEDERLAND, 27-12-2023

Geschreven door John Houtman

Het was de corona tijd die me bewust maakte naar de zoektocht naar mijzelf. Ik was werkzaam bij een Amerikaans bedrijf. Corona bracht me thuis achter mijn bureau. Alleen op deze manier zaken doen was minder leuk. Het heeft me tijd gegeven om na te denken wat ik precies zou willen met mijn werkloopbaan. Mijn fijnste tijd was bij de Feyenoord jeugdopleiding. Met de jeugd doelenstellen en vooruit willen kijken. Ik besloot richting het onderwijs te gaan. Maar ja hoe dan? De opleidingen die ik had gevolgd sloten niet aan om een instap te maken in het onderwijs.

Mijn zoektocht naar een ingang bracht me bij Mentoris. Een fijn gesprek volgde en de inschrijving was het vervolg. Wat heb ik met heel veel plezier de opleiding als zijinstromen in het onderwijs mogen en kunnen volgen. Het was veel werk, naast het werk. Maar uiteindelijk kwam daar na 9 maanden inzet de beloning.

Ik ben nu 3 jaar werkzaam in het onderwijs. De eerste 2 jaar op een MBO 4 niveau school om daarna een overstap te maken naar een ISK school.

Wat geniet ik dagelijks van het kunnen geven van les. Het kunnen inspireren van de leerlingen. Met ze de weg bewandelen naar ontwikkelingen.

Stappen maken in hun groei. De weg kunnen wijzen naar het vervolgonderwijs.

De leerlingen die ik nu les geef zijn vluchtelingen kinderen tussen de 12 en 18 jaar. Als iets dankbaar is, is het wel deze groep kinderen lesgeven.

Dit alles, deze stappen, had ik niet kunnen maken zonder de eerste stap te maken via Mentoris. Daarna heb ik nog mijn PDG gehaald en ben nu bezig met een NT2 opleiding.

Een basis gelegd bij Mentoris, een leuke leeromgeving met studenten die het zelfde doel voor ogen hadden. Les geven in het onderwijs.

Ik feliciteer Mentoris met het jubileum en gun jullie nog heel veel mooie en succesvolle jaren plezier maken met studenten die een stap willen maken naar het onderwijs.

Dank jullie wel voor het vertrouwen dat ik heb mogen ontvangen.

John Houtman
Oud-cursist D2B

✈️

MENTORIS BREAK NODIG?

Herfst retreat op Fuerteventura

Corralejo

Experience an autumn of Cortado and Sun

**6 Days
5 Nights**
Include a shuttle car, hotel room, & tour guide.

Only €699
/person

Book Your Seat Now
Click www.hetzutphensreisbureau.com +31612345678 www.hetzutphensreisbureau.com

BLOEMIST VERVIJFVONDIGT OMZET IN 10 JAAR TIJD DOOR GROOTAFNAME NIEUW BEDRIJF

ZUTPHEN, 14-01-2024

Geschreven door Bloemist Klavertuin (fictief)

Bloembinderij Klavertuin uit Zutphen heeft in tien jaar tijd zijn omzet weten te verviervoudigen (!). Dit is uitzonderlijk gezien de, sinds enkele jaren, ingezette daling van afname van boeketten in het gehele land. Tijdens navraag naar de geheime formule van deze, op het oog doodgewone Hollandse, bloemist, doet de bloemist een boekje open. Hij vertelt enthousiast: "Wij zijn superblij en trots te mogen bekendmaken dat we deze enorme omzetverhoging te danken hebben aan één grote afnemer uit Zutphen. We voelen ons vereerd dat wij hofleverancier zijn van boeketten aan het Zutphense bedrijf Instituut Mentoris. Instituut Mentoris feliciteert elke geslaagde die in het Pakhuis te Zutphen een opleiding heeft weten af te ronden, met een diploma én prachtig boeket van ons." De eigenaar vervolgt: "Ik ben dusdanig onder de indruk van het aantal geslaagden dat ik van plan ben navraag te gaan doen bij deze opleiding. Het lijkt mij wel wat om als instructeur bloemschikken aan de slag te gaan in het MBO. Krijg ik ook eindelijk een boeket van mijzelf cadeau".

DE WERELD VAN MENTORIS

DE VELUWE, 30-12-2023

Geschreven door Egbert Jan van Bel

Vriendschap en zaken

Hoe bijzonder is het dat je familie een vriendschap wordt, en dat je ook nog eens een mooie zakelijke relatie hebt. Dat je elkaar helpt met veel toewijding en plezier. Dat het niet gaat om de harde knaken maar om waarde te creëren.

Waarde voor de studenten, die later als docent ook hun studenten weer helpen met stappen maken in kennis en carrière.

Waarde voor het onderwijs. Dat is hard nodig. Het mooie van bijvoorbeeld zij-instromers is dat zij zoveel praktische kennis en ervaring naar de klassen meenemen. Helaas blijft het reguliere onderwijs door al haar regeltjes en vaak gebrek aan centen achter op de snel veranderende wereld waarin we leven...

Toekomst

Zelf zie ik 'lesgeven' en 'mensen dingen leren' en 'kennis delen' als een belangrijke opdracht in je leven. Wie is jouw voorbeeld geweest, wie was (of is nog steeds) die ene docent die je aan het denken zet over een belangrijk vraagstuk waarmee je speelt?

"Wie weet ben je als docent heel even de belangrijkste persoon in iemands leven geweest omdat je net het juiste zei, de toon iets veranderde of een nieuw inzicht bood toen jouw leerling op een kruispunt van lastige keuzes stond."

Dat ben jij wellicht allang vergeten, maar die student weet het nog als de dag van gisteren. Onderwijs is 'life changing'. Altijd...

Mentoris biedt een mooie en unieke positie om het onderwijs te verbeteren en docenten daarbij te helpen. Maar dat brengt ook verantwoordelijkheden met zich mee. Altijd de vinger aan de pols houden, altijd belichten waar het beter kan. Dapper zijn en ook de moeilijke dingen durven te benoemen. Nu Mentoris de eerste 10 jaar achter zich heeft liggen, wellicht een gedachte om ook het onderwijs in een bredere zin te kunnen helpen.

Want... Het Nederlandse MBO en HBO dient gericht de verbinding te zoeken met de buitenwereld. Publiek-private samenwerkingen kunnen veel waarde toevoegen door kennis vanuit het bedrijfsleven naar het onderwijs te brengen, en andersom. Nederland loopt daar in vergelijking met andere landen zoals Duitsland, Engeland, Zweden en Frankrijk ver op achter. Het risico bestaat dan dat je je eigen 'academische' waarheid gaat ontwikkelen en door een gebrek aan actuele kennis, leiderschap en ondernemerschap de boot gaat missen.

Mentoris kan een goede toetssteen worden voor de relevante cases, onderwijsthema's en methodieken. Organisaties en bedrijven dienen op hun beurt een verantwoordelijkheid te ontwikkelen en zich open te stellen voor opleiders en studenten. Waarom is het toch zo moeilijk goeie stageplekken te organiseren en een systematiek in bijvoorbeeld bedrijfsbezoeken te bouwen?

Mogelijk dat Mentoris en vooral haar alumni, docenten en achterban hier een stimulans kunnen zijn. Noblesse oblige... Maar er is ook een harde noodzaak om samen te werken: onderwijs kan niet zonder de praktijk, de praktijk kan niet zonder onderwijs. Niet voor niets is mijn favoriete gezegde die van denker Seneca 'non scholæ sed vitæ discimus'.

Je leert niet voor de school maar voor het leven.

Egbert Jan van Bel
Lid adviescommissie

YIN EN YANG UIT ELKAAR

ZUTPHEN, 02-01-2024

Geschreven door John Vrakking

Docentenkoppel Hester Macrander en John Vrakking, beide kerndocent op Doceren als Tweede Beroep (D2B), zijn uit elkaar. Macrander en Vrakking, onder deelnemers beter bekend als Yin en Yang, volgden in 2018 Inge Schultze en Bert Slotboom op.

Doorstart

Schultze en Slotboom waren vanaf de start betrokken bij D2B. Volgens Macrander en Vrakking was het vijf jaar geleden niet eenvoudig om in de voetsporen van de pioniers te treden. Zo kregen zij wel de vrije hand, maar lesmateriaal en -middelen waren verspreid en vooral talrijk.

Uitdagingen

Dat bood dan wel de kans om er zelf wat van te maken – een veel gehanteerd doekje voor het bloeden in onderwijsland – maar het kostte veel tijd en inspanning om het naar het kwaliteitsniveau van het nieuwe koppel te tillen.

Een extra uitdaging was ook dat zij qua persoonlijkheid nogal verschilden. Samen dekken ze in persoonskenmerken het hele DISC-kwadrant af en dat gaf een kans om in hun respectievelijke kernkwadranten al lang nagestreefde uitdagingen vorm te geven, zo benaderen zij het positief. De verschillen tussen beiden gingen ook aan deelnemers niet voorbij, wat het koppel de bijnaam Yin en Yang opleverde.

Door met de erfenis

Nu is er een einde aan de samenwerking, maar uiteraard gaat de opleiding door. Scheiden doet lijden? “Uiteraard”, zegt Vrakking. “Maar ik kijk vooral terug op een vruchtbare samenwerking, het kwaliteitsniveau wat we bereikt hebben en hoe vooral Hester daarin in kartrekker is geweest. En wat ik er als persoon in geleerd heb. En voor de toekomst heb ik ook alle vertrouwen in Wilma”. Daarmee doelt hij op collega Wilma van IJsseldijk, ook al docent in PDD bij Mentor.

John Vrakking
Docent-trainer

WILLEM WEET WAT HIJ WIL

NEDERLAND, 07-01-2024

Geschreven door Willem Kwak

Toen ik medio 2016, na bijna 30 jaar trouwe dienst bij de bekende Gloeilampen firma uit het zuiden des lands, ineens op zoek moest naar een ander zakelijk doel, vroeg ik me af wat ik nu de rest van mijn werkzame leven zou moeten gaan doen. Altijd had ik een latente behoefte gevoeld voor het onderwijs. En toen zag ik die vacature voor docent technische bedrijfskunde aan het Windesheim voorbijkomen, de ideale kans om mijn ervaring via het onderwijs te delen met jongere generaties. Ik zag mijzelf al helemaal voor de klas staan. Maar na het sollicitatiegesprek werd ik tot mijn verbazing glashard afgewezen.

“Tja meneer Kwak, u hebt een schat aan bruikbare ervaring, maar u bent een bedrijfsman, geen docent.”

Dat ene zinnetje heeft mij destijds aan het denken gezet. Mijn expertise was interessant, maar als docent heb je blijkbaar ook nog andere competenties nodig, zoals didactische en pedagogische vaardigheden...

Ik kwam via via uit bij Instituut Mentor. Na een gesprek met Herjon was de zaak snel beklonken. Wat zij schetste klopte exact met de daaropvolgende realiteit.

Het is een gedegen opleiding dat zich met name richt op de didactische en pedagogische vaardigheden, precies wat ik nodig had. Het waren leuke les-vrijdagen met mijn medecursisten, intervisie-collega's en het enthousiaste docententeam John, Hester en Annelies. En op de achtergrond altijd onze steun en toeverlaat Betsy. De studie was pittig en best tijdrovend met voor mij allemaal nieuwe lesstof zoals het zichtbare leren van John Hattie, de glijbaan van Karin de Galan, de 6 rollen van Martie Slooter, formatieve evaluatie van Shirley Clarke, de roos van Leary, taxonomie van Bloom, groepsontwikkeling van Tuckman, drama- en winnaarsdriehoek van Karpman, enz, enz, enz. Maar met al die nieuwe bagage waren eigenlijk de werkplekleren bij het Saxion, het Fontys en de HAN het leukste om te doen. Het in praktijk brengen van al die theorieën en ze proberen te verbinden.

Met inmiddels mijn D2B-diploma op zak en met de contacten van mijn werkplekleren was de koppeling snel gelegd. En bij de HAN in Arnhem hadden ze bij technische bedrijfskunde ook nog een vacature. Op dinsdag gesolliciteerd en op vrijdag had ik de baan! Ze kenden mijn achtergrond, opleiding en wisten inmiddels vanuit de praktijk wat ze aan mij zouden hebben. En dat klikte.

Na het halen van mijn BKE-examen en een mondeling assessment over mijn portfolio van Mentor kreeg ik mijn BDB-onderwijsbevoegdheid en een vaste aanstelling. Nu in mijn tweede jaar als parttime-docent waarin ik inmiddels een grote verscheidenheid aan vakken heb gegeven vind ik alle voldoening waar ik naar zocht en van mijn studenten de noodzakelijke waardering.

"Met de handvatten die Mentor mij door middel van de opleiding Doceren als 2e Beroep heeft gegeven maakt het mij mogelijk om mijn jarenlange praktijkervaring te koppelen aan een gedegen lespraktijk en daarvoor ben ik alle betrokken medewerkers van Mentor zeer erkentelijk."

Willem Kwak
Oud-cursist D2B

IM LEIDT OP TOT INSTRUCTEUR, MAAR LEVERT SINGER- SONGWRITER EN VLOGGER

ACHTERHOEK EN TWENTE, 28-12-2024

Gezongen door Eric Heutink en
Gevlogd door Nathalie Knobben

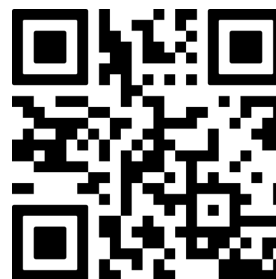
Instituut Mentoris, dé opleider tot instructeur in het beroepsonderwijs, blijkt zonder het zelf te weten, ook voor hele andere beroepen klaar te stomen.

Na afloop van de opleiding tot instructeur in 2023, namen twee cursisten een hele andere wending. Zo ontdekte cursist Eric Heutink zijn zangkwaliteiten en zong hij na afloop van het laatste lesblok een lied voor zijn mede-cursisten en docenten. Op de vraag of Eric ook een bijdrage wilde leveren aan deze krant, stuurde hij bij de redactie van deze krant dit filmpje in, genaamd "*Je moet gaan om ergens te komen*". De opleiding tot instructeur bleek bij Eric niet alleen voor een muzikale ontdekking te hebben gezorgd, maar daarnaast ook vergaande gevolgen te hebben op zijn privé-leven. Hij vertelt in een telefoongesprek met de redactie: "Een opleiding als deze heeft mijn bewustzijn doen realiseren dat het anders kan". Eric vertelde dat hij kort na afloop van de opleiding is gescheiden van zijn vrouw.

Ook Nathalie Knobben, al eerder te zien in deze krant met haar zelfontworpen krantenartikel, liet afgelopen jaar haar creativiteit de vrije loop. Zij was zó enthousiast over de opleiding tot instructeur, dat zij graag anderen een kijkje in de keuken van haar werk geeft. Dit doet zij door middel van vlogs.

Scan de QR code en geniet van één van deze creatievelingen!

De redactie

Eric met zijn lied
"Je moet gaan
om ergens te komen."

WAAROM ANNELIES BLIJFT

NEDERLAND, 27-12-2023

Geschreven door Annelies Ibes

Ik droeg een luchtig, groen gebloemd safaripak op de dag van mijn sollicitatiegesprek. Wat ik me naast de hitte en outfit herinner, zijn Herjon haar legendarische woorden: De luie docent. Ik heb het haar nog vaak horen herhalen. Voor de beelddenkers onder ons liet ze het meteen zien. Onderuitgezakt op een ligstoel onder een palmboom. De luie docent. Op de terugweg kocht ik een ijsje om de komende 'luie' samenwerking te vieren.

Niet veel later druppelden de eerste mails binnen:

Ellenlange boekenlijsten (even kijken of je deze geschikt vindt).
De geplande datums (kan nog wisselen, maar hou ze in optie).
De verouderde inhoud van de lesopzetten (even kijken wat je ervan kunt gebruiken).

Een honderdtal werkvormen (gewoon even lekker in rondsurfen).

Een keur aan kanalen en zoekopties (gewoon even kijken hoe het werkt).

Nog weer wat extra literatuur (je hoeft niet alles van tevoren te lezen, komt goed)).

De exameneisen belangrijk voor de accreditatie, komt goed).

De tussentijdse eisen (voor de leerlijn in de lessen, komen we wel uit, komt goed).

'Ik ontdekte een nieuwe slogan waar Herjon mee rondstrooide alsof het pepernoten waren. Zo'n beetje op alles wat ik vroeg kreeg ik het, als geruststelling bedoelde antwoord: 'Komt goed!' Laten dat nou precies de woorden zijn, die mijn zoons riepen voordat ze weer eens bleven zitten!! 'Komt goed mam, komt goed!' Als een mantra waar ze zelf niet in geloofden."

Hoe ik me voelde?

Niks: 'luie docent'. Niks: 'komt goed'.

Faalangst. Stress! Waar haal ik de tijd vandaan? Ik ben geen onderwijskundige!

In plaats van, onderuitgezakt op een ligstoel onder een palmboom, voelde ik me als een koorddanseres, die ieder moment het ravijn in kon donderen.

**COLUMN
VAN DE WEEK**

Waarom bleef ik dan toch?

Omdat er een grenzeloos vertrouwen in me was, door zowel Betsy als Herjon.

Omdat er een grote mate van vrijheid zat in hoe je wilt werken.

Omdat ik het leuk vond om met Hester te sparren.

Omdat ik de kans kreeg om met Selma een groep LPO te draaien.

Waarom blijf ik dan nog?

Omdat onderwijs me aan het hart ligt.

Omdat de locatie in Zutphen leuker dan leuk is.

Omdat het eten wat Gerda maakt heerlijk, smaakvol en afwisselend is.

"Omdat ik met mijn lievelingslessen mag invliegen bij Gerrit, Wilma en John en daarbij waardering en collegialiteit ervaar."

Omdat ik het overleg met Mara over primair onderwijs inspirerend vind.

Omdat ik de warme sfeer en respectvolle benadering van Mentoris (lees Betsy) erg waardeer.

Van harte, Annelies
Docent-trainer

ZIJN ER

635 cursisten
opgeleid

waarvan

283 docenten als 2e beroep
186 instructeurs in het onderwijs
83 gastdocenten
18 stagebegeleiders
5 docenten primair onderwijs
60 docenten bijgeschoold

overige statistieken

zijn er **3** locaties in gebruik genomen (het IJsselpaviljoen, het Pakhuis en de Broodfabriek)

zijn er **11** docent-trainers en/of gastdocenten werkzaam geweest

zijn er **7** incompany opleidingen(groepen) verzorgd

zijn er mensen voor en uit **58** verschillende onderwijsinstellingen opgeleid

bestond de vaste examencommissie uit **2** examinatoren

bestond de adviescommissie uit **4** leden

MENSEN GELUKKIG MAKEN

TWELLO, 05-01-2024
Geschreven door Gerrit Montizaan

Als ik aan de bijdrage van Instituut Mentoris denk dan is "mensen gelukkig maken" het eerste wat in me opkomt.

"Weer een groep mensen gelukkig gemaakt, zeggen we als we een van de vele diploma-uitreikingen achter de rug hebben. Het brengt ons terug naar de kernwaarde van ons bestaan."

Mentoris verrijkt je leven

Bijna alle cursisten komen onbewust bekwaam bij ons binnen en verlaten bewust bekwaam met een rijke rugzak de opleidingen. Ze ontwikkelen zich niet alleen professioneel maar zeker ook persoonlijk. In de 9 maanden dat onze opleidingen duren, maar ook in de kortdurende cursussen gebeurt er echt iets. Mentoris verrijkt je leven. En ik ben trots dat ik daar al enkele jaren een positieve bijdrage aan mag leveren en dat ik 10 jaar geleden aan de wieg heb mogen staan.

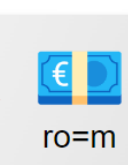
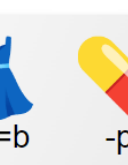
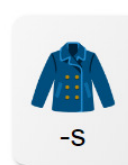
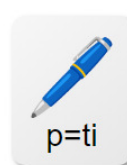
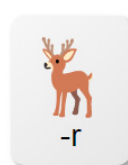
In de afgelopen 10 jaar hebben wij al honderden mensen mogen begeleiden in hun ontwikkeling. Van bankier tot schilder en van kok tot advocaat iedereen beleeft Mentoris als een warm bad, een plek om terug te komen en een werkplaats om jezelf te ontwikkelen. De plek is goed, de opleidingen staan als een huis en de mensen die Mentoris maken zijn gedreven en betrokken.

Nog niet klaar

En we zijn nog niet klaar. Er is nog veel te doen in het onderwijs. De tekorten aan bekwaame en bevoegde docenten, instructeurs, stagebegeleiders neemt alleen maar toe. En Mentoris heeft de oplossing voor het overgrote deel van dit probleem. Zij die ons ervaren zeggen het voort. Zij die ons kennen hebben ervan gehoord. Maar er zijn er nog veel die ons helaas nog niet kennen. Wij werken met zijn allen aan onze bekendheid. Want wie wil er nou niet iemand gelukkig maken? Samen blijven we er iets moois van maken. Op naar een volgend 10-jarig jubileum! Op naar nog meer mensen gelukkig maken!

Gerrit Montizaan
Docent-Trainer

LOS DE REBUS OP EN WIN EEN PROEFLES BIJ IM

Stuur de oplossing naar Gerda Beijer, adres: Pakhuis Noorderhaven,
Noorderhavenstraat 49, 7202 DD Zutphen

RECHT VANUIT ZIJN HART!

OP DE MELODIE VAN MORNINGSTIMMUNG: INSTITUUT MENTORIS' GROOTSTE FAN MARIO KONINGS

NEDERLAND, 27-12-2023
Geschreven door Mario Konings

Wie ben ik?

Mijn naam is Mario Konings. ben 58 jaar en woonachtig in Roosendaal. Toen ik een berichtje kreeg van Mara van Bel met de vraag of ik een bijdrage zou willen leveren voor een blijvende herinnering voor het Mentoris jubileum, behoefde ik daar niet lang over te gaan nadenken.

Hierbij dan mijn bijdrage in de vorm van een verhaal:

"Een 10 jarig jubileum van Instituut Mentoris welke veel voor mij heeft betekend en dit nog steeds, roept een mix van overweldigende emoties op. Het is moeilijk dit te gaan verwoorden en die woorden zo te gaan afwegen om daarbij het overweldigende gevoel te doen ervaren, hoeveel Mentoris heeft betekend gedurende mijn tijd daar."

Om mijn verhaal te doen herleven verwijs ik graag naar de muziek van Edvard Grieg "Peer Gynt Suite No. 1-1 Morning mood" welke je brengt in de juiste vibe tot het lezen van mijn verhaal.

Het verhaal omschrijft mijn eerste bezoek en ervaring aan instituut Mentoris in 2021, wat voor mij uiteindelijk resulteerde in een betaalde carrière in het onderwijs en de basis legde voor een totaal nieuw leven na mijn slopende ziekte in 2017.

Ritme

De ochtend breekt aan, deze dag begint met de zachte piano klanken van mijn aangepaste stuk Morningstimmung. De langzaam opbouwende tonen van deze muziek lopen synchroon met de zon die opkomt, de stralen geven warmte zoals ook de muziek, warmte welke de kracht geeft voor mijn eerste reis naar instituut Mentoris te Zutphen.

Ik ben nog niet helemaal wakker, maar mijn handen weten de juiste noten te vinden en mijn lichaam volgt zonder enige vorm van protest, het laat zich meenemen op de golven van deze muziek, het maakt zich weer gereed voor wat komen gaat. Een dag waarbij de gevraagde energie nog onduidelijk is maar het ritme inmiddels wel, een ritme van tonen welke rijmen met mijn gevoel voor deze dag.

Het moment is daar, laat de pendalen van de piano los en ga de pendalen van mijn auto bekrachtigen voor mijn reis

richting treinstation Roosendaal. Het is een omgeving zonder vrolijke noten die mij wat laten voelen, geen licht wat mij wat laat zien, maar dien daar te zijn om te kunnen komen waar ik wil zijn te weten Mentoris te Zutphen.

Ik betreed het station, de onsamenhangende klanken verwarren mij na gevuld te zijn met de klanken waarmee ik ben vertrokken naar deze plaats. De omgeving is druk en grauw en mijn oog valt op het bord perron 3B de trein naar Zwolle en Zutphen. Ik blijf staren naar het bord, mijn lichaam begint te trillen zoals ook de snaren van mijn piano als ik deze bespeel, maar dit muziekstuk ken ik nog niet.

Ik neem plaats in de trein en maak bewust de keuze voor een stilte coupé, mijn gedachten zijn al op de plaats van bestemming, mijn lichaam dient nog ruim 2 uur te wachten.

Dwaal tijdens mijn reis af naar het moment waarop alles is begonnen, een goed opleidingsinstituut vinden met persoonlijke aandacht en een steile leercurve. Heb verschillende opleidingen gebeld maar mijn eerste telefonische kennismaking met Betsy van Bel was er een die zich totaal onderscheid van de overige, tijd noch moeite werden bespaard en al mijn vragen werden beantwoord, of ik daar nu wel of niet mijn opleiding zou gaan volgen. Het gesprek voelde gelijk goed, gevoel een belangrijke bouwsteen van mijn leven die mij nog nooit in de steek heeft gelaten en dat klopte ook in dit verhaal.

Geluk en warmte

Inmiddels in Zutphen aangekomen, langzaam loop ik richting Mentoris "Het Pakhuis" probeer te ontdekken of ik wat kan horen maar het blijft stil, het enige wat ik hoorde was mijn verhoogde hartslag. Ik draai mijn hoofd en kijk recht op het gebouw waar Mentoris is gevestigd, de zonnestralen doen het prachtige aanzicht van dit gebouw versterken dezelfde stralen die mij doen verwarmen terwijl mijn hart gonst van spanning.

Ik loop verder richting de glazen deur, mijn hart wordt plots rustiger en de tonen van geluk en warmte worden voelbaar, de muziek hoorbaar voor wie dit wil horen.

Hier is vrede, hier ben je welkom, hier is warmte, hier wil ik zijn, hier start een nieuw hoofdstuk in mijn leven, hier leer ik de muziek voor mijn leerlingen, **hier ben ik nu.**

"Want Mentoris is de muziek, zij leren ons de klanken zoals ze behoren te zijn, de toon en stemming maken wij, zij leren de juiste noten verbinden om die als muziek te laten klinken."

Ik opende de glazendeur en loop verder naar binnen, wat volgde was een warm onthaal en welkom, een gevoel van thuiskomen terwijl ik van huis was vertrokken, dat maak je niet vaak mee zeker bij een opleidingsinstituut. Ik ben nu bekend met de klanken van Mentoris, harmonisch en toonaangevend, fijne sfeer, herinneringen om nooit te vergeten, inspiratie, veel direct inzetbare opgedane kennis, maatwerk, persoonlijke aandacht, jouw doel is een algeheel doel, veel ervaring en kennis docenten, vrije inspraak en bereidheid tot het zelf blijven leren. Kortom **zoveel meerwaarde ten opzichte van grote opleiders die doorgaans de scepter zwaaien.**

Instituut Mentoris:

- Het herinnert mij aan hoeveel ik heb geleerd en ben gegroeid gedurende mijn tijd daar.
- Het herinnert mij aan met hoeveel trots ik mijn diploma als instructeur heb behaald.
- Het herinnert mij aan de mensen die mij hebben geïnspireerd en ondersteund.
- Het herinnert mij aan onvergetelijke ervaringen.
- Het herinnert mij aan opgebouwde vriendschappen voor het leven.
- Het verankerde mijn keuze om de vervolg opleiding doceren als 2e beroep te gaan volgen bij Instituut Mentoris.

Dank Betsy van Bel, **dank voltallig team Mentoris** ik zal jullie muziek altijd blijven horen en spelen, zorgen dat deze klanken nimmer worden vergeten. Ik zal dit instituut altijd in mijn hart blijven dragen en ben dankbaar voor de impact die het op mijn leven heeft gehad.

Dat Instituut Mentoris nog in lengte van tijd nieuwe toekomstbestendige docenten mag blijven vormen, want dat is wat onze huidige en toekomstige generaties hard nodig hebben.

Op naar de volgende mijlpalen!

Met warme groet,
Mario Konings
Cursist PDD & D2B

REIS DOOR DE TIJD

9 MAANDEN MENTORIS DOOR DE OGEN VAN EEN CURSIST (D2B)

NEDERLAND, 09-01-2024
Geschreven door Arne Wessels

"Komt ie dan hè!"

Dat is een opening die heel spontaan mij te binnen schiet, maar wat wel een raakpunt voor mij is geweest om met Instituut Mentoris in aanraking te komen.

Ik ken Gerrit Montizaan van Instituut Mentoris namelijk al vanaf mijn beginperiode bij de bank toen wij daar allebei werkten. Gerrit als adviseur, ik als startend medewerker. Destijds was er een 'fout' hitje met deze tekst die we meer dan eens herhaald hebben toen we samen in, jawel, Zutphen voor de Rabobank werkten.

Van Gerrit wist ik dat hij al geruime tijd als trainer actief was. Na een lange zoektocht na wat ik graag zou willen, had ik heel erg sterk het beeld dat dit ook wat voor mij kon zijn. Zo weet ik dat ik op een dag, op weg naar het gemeentehuis om mijn rijbewijs te laten verlengen, Gerrit telefonisch sprak.

Hij vertelde mij over opleidingsmogelijkheden van Instituut Mentoris en dat je ook de opleiding Doceren als 2e beroep kon volgen als je een stap richting het trainersvak dan wel het onderwijs wilde maken. Door dit gesprek werd ik meteen enthousiast en heb ik mijn opleidingsbudget aangewend om het grootste deel van de kosten te kunnen betalen.

Daaraan ging een telefonisch gesprek met Betsy vooraf die mij ervan overtuigde dat de opleiding meer dan de moeite waard was en dat het met name in het begin goed te combineren viel met een verbouwing. Daar heb ik me enorm op verkeken, het was echt pittig. Verbouwen wat geen dagelijkse kost voor me is, wat natuurlijk anders liep dan gepland en ook nog een opleiding volgen op een heel ander gebied dan ik gewend was. Maar belangrijker nog, spijt heb ik er zeker niet van gehad. Tot aan het laatste moment heeft het me geen moeite gekost om mij te motiveren me in te spannen.

Dat merk ik gelukkig nog steeds nu ik in het onderwijs actief ben gegaan. Het is echt een mooi vak, waarvan ik absoluut geen spijt heb dat ik die stap gemaakt heb.

"Mijn werkgeluk ligt zoveel hoger dan voorheen. Wat ik had was goed, daar was ik tevreden mee, maar... dat was het dan ook. Voor het onderwijs: het helpen ontwikkelen van jonge mensen, voel ik échte drive."

Een drive die tot stand is gekomen tijdens mijn tijd bij instituut Mentoris, door de docenten John en Hester, maar ook mijn medestudenten die allemaal op totaal andere niveaus en aan andere leeftijden lesgeven, maar wel dezelfde liefhebberij, voor het helpen ontwikkelen van jonge mensen, delen.

Op tijd komen

Dit doet me ook denken aan de start bij Instituut Mentoris en de progressie die ik gemaakt heb in het op tijd komen. De eerste keer was ik te laat en dat overkwam me vaker. Onder meer doordat ik een ree voor mijn auto kreeg, terug naar huis vanaf Instituut Mentoris. Als ik dit schrijf, zie ik meteen de weg naar Zutphen voor me, daar waar ik altijd parkeerde en waar ik naar het Pakhuis toeliep. Ook denk ik aan een ree die ik aan heb gereden de eerste avond onderweg naar huis. Het mooie is nu dat ik juist toen, maar ook zeker door het voorbeeldgedrag dat wij aan onze HBO-studenten in Enschede willen laten, wel beter ben geworden in op tijd ergens komen.

Vertrouwen

De eerste dag in november 2022 keken we als deelnemers onze ogen uit en zakte volgens mij collectief de moed in de schoenen. Zoveel aspecten wat we zouden gaan behandelen, zo'n andere (digitale) omgeving waaraan we moesten wennen.

Maar John en Hester, maar ook Betsy in de wandelgangen of telefonisch hielpen ons er goed doorheen. Ik weet nog dat ik op een moment het vertrouwen kwijt was of ik wel op tijd de stappen kon maken om de opleiding succesvol kon afronden. Zelden gooi ik het bijltje erbij neer, maar ik overwoog het serieus op dat moment eind januari/begin februari als ik me het goed herinner. Betsy zorgde voor zoveel kalmte bij me dat ik het durfde om verder te gaan. Zonder garanties te geven, zonder concrete acties en tijdslijnen af te spreken, maar gewoon door vertrouwen in de deelnemer en wat Instituut Mentoris voor mij kon betekenen uit te stralen.

Denk ik aan de trainingsdagen en de locatie dan denk ik aan:

- de flappen met het dagprogramma,
- de dagstarts,
- de inspiratie items,
- fragmenten uit Dream School,
- andere interactieve elementen,
- aan bepalende boeken,
- hoe de kaften eruitzien,
- hoe de digitale omgeving eruitziet
- hoe de structuur daarvan is en van de documenten.

Ik denk niet specifiek terug aan een oefening, nou ja, één dan, het coachingsgesprek met een student in een moeilijke situatie. Ik weet dat ik dat lastig vond en de rest goed te doen. Ook log ik nog regelmatig in de alumni-omgeving om even een opfrisser op te halen of om een les van iets extra's te voorzien.

Gastvrijheid in het Pakhuis

Ook denk ik aan de gastvrijheid van de dames die het Pakhuis beheren. Ik heb het altijd een prettige omgeving gevonden om te zijn en kijk dan ook met enorm veel plezier terug. Ook de lunch mag niet onbenoemd blijven: hoewel sommige culinaire fijnproevers daar misschien anders over dachten op onderdelen, vond ik het altijd

Tijdens andere opleidingen heb ik niet vaak teruggekeken naar wat ik aan eindproduct heb opgeleverd. Mijn portfolio van de opleiding Doceren als 2e beroep pak ik er nog wel vaak bij. Hoe keek ik tegen zaken aan? Klopt dat met wat ik nu ervaar? Doe ik het anders dan ik voor ogen had? Wat zegt het portfolio over mij, ook buiten het onderwijs? Heel gek misschien, maar het portfolio heeft heel veel invloed gehad op mijn zelfkennis en persoonlijke ontwikkeling. Niet alleen voor mijzelf, maar ook met betrekking tot mijn zoon nu hij één dag in de week naar een school voor meerbegaafden/hoogbegaafden gaat.

Eindgesprek

Dat geldt ook voor het eindgesprek dat ik met John en de heer Thomas Thijssen heb gehad. Ik had de feedback nadien beter willen noteren, maar ik heug me nog steeds dat ze slechts op één klein punt een verbetering voorstelde. Dat was het concreet maken van wat ik over 5 jaar zou willen bereiken in het onderwijs. Als ik dat zo schrijf dan denk ik: ja, daar mag ik wel wat mee doen.

Als ik bovenstaande teruglees en als ik erover nadenk dan staat voor mij vast dat Instituut Mentoris een hele grote impact op mij heeft gehad. Dank Instituut Mentoris, dank Betsy, dank John, dank Hester, dank Gerrit, dank dames van het Pakhuis, dank Thomas, dank mede-cursisten.

Instituut Mentoris: ga zo door met het maken van impact voor en op de studenten!

Met vriendelijke groet,
Arne Wessels
Oud-cursist D2B

FELICITATIES ZIJN OP ZIJN PLAATS

NEDERLAND, 11-01-2024
Geschreven door Thomas Thijssen

Het werk van de examinerator en adviseur

Sinds de oprichting van Mentoris 10 jaar geleden, ben ik examinerator en lid van de adviesraad. Betsy en Herjon hebben vanaf de start bewezen dat ze echte ondernemers zijn met een goot hart voor het beroepsonderwijs en met visie en daadkracht.

Wat maakt dat ik graag voor Mentoris blijf werken? Allereerst de sfeer van goedheid, de oprechte aandacht en de superfijne locatie in het Pakhuis.

Daarnaast zijn de eindgesprekken altijd een genot om aan deel te nemen. Het zijn vaak bijzondere en diepgaande gesprekken die het moment van afstuderen markeren. Elk gesprek is anders. En dat maakt Mentoris zo boeiend. De diversiteit van personen in elke groep.

Ik wens Mentoris en allen die erbij betrokken zijn een mooie toekomst toe.

Thomas Thijssen
Examinator en lid adviescommissie

NIEUW FENOMEEN OP DE WERKVLOER: 'OMA-DAG'

ZUTPHEN, 14-01-2024 (fictief)
Geschreven door Mara van Bel

Waar op de Nederlandse werkvloer 'papa-dag' jaren geleden al zijn intrede deed, duikt er in het oosten van ons land een nieuw fenomeen op. Daar neemt de directeur van een bedrijf sinds begin 2023 stevast ééns per week een 'oma-dag' op. In Nederland zijn er vele oma's die én werken én oppassen. Echter, voor zover bekend is dit de eerste directeur die deze week-indeling hanteert.

Haar kinderen zijn blij met de stap die de directeur heeft gezet. Dochter Mara vertelt: "Zowel privé als zakelijk is dit een goede zet. Mijn moeder is dol op haar kleindochters! Ze wandelt, fietst en speelt heel wat af sinds de kleindochters er zijn. Waar mijn dochter een hekel heeft aan verschonen, vindt ze dat met oma een feest. Mijn moeder pronkt daar graag mee. Het zijn wel twee pittige meiden, die kleindochters van haar. Op de (wekelijkse) vraag of het allemaal wel lukt, antwoordde mijn moeder voorheen altijd "ik kan alles!", echter heeft ze zelf nu ook wel op de rem getrapt, waar wij juist blij mee zijn. Eén kleinkind per dag is genoeg. Binnenkort zullen het er wel twee worden, die meiden zijn al lekker met elkaar aan het spelen" Mara vervolgt dat opa ook steeds meer betrokken is. "Ik verwacht dat er regelmatig naar ijssalon Talamini zal worden gefietst aankomende zomer".

Of het ook zakelijk een goede zet is, in het belang van het bedrijf? Dochter Mara antwoordt: "Jazeker, daar ben ik van overtuigd. In het begin was ik bang dat het veel teveel zou zijn voor mijn moeder. Eén dag in de week oppassen én een eigen bedrijf runnen. Mijn moeder antwoordde daarop dat we eens moesten gaan omdenken. Op die dag zou ze juist wat loskomen van haar werk, een breek-de-week, veel buiten zijn en even haar hoofd, hart en handen op iets anders richten. Ze heeft gelijk gekregen, we zien haar genieten."

Mara van Bel
Dochter van Hans en Betsy

LIEVE...

WARNSVELD EN VORDEN, 15-01-2024
Namens de kinderen en kleinkinderen
Geschreven door Mara van Bel

Lieve Hans en Betsy (papa en mama),

Gefeliciteerd met het 10-jarig bestaan van jullie prachtige bedrijf. We zijn apetrots op jullie en het hele team van Mentoris. Zoals Herjon al schreef: één uit het café en één van de boerderie. Eigenlijk geldt dat ook voor jullie twee zo. Betsy van de boerderie en Hans uit het café, nouja, eigenlijk uut de Heuven dan. Twee hele verschillende mensen met twee hele verschillende kinderen. Eén ding heeft ons gezin gemeen: we zijn niet bang om risico's te nemen, we denken na over persoonlijke ontwikkeling en volgen ons hart.

Waar Rob, terwijl hij nog geen jaar vader is, zijn eerste eigen bedrijf afgelopen maand heeft ingeschreven bij de KVK, omdat dat is waar hij energie van krijgt. En waar ik, Mara, ontslag heb genomen en thuis ben gebleven voor onze dochter (en de hele wereld heel hard doordraait), omdat ik voelde dat dat nodig was. De keuzes die wij maken zijn onze eigen keuzes, maar komen wel ergens vandaan.

Opvoeden is voorleven en dat hebben jullie met verve gedaan.

Ik herinner het me nog goed: als zeven jarig meisje liet ik mijn weerstand blijken over het feit dat jullie 'wéér' over werk praatten tijdens het avondeten. Ik vond er niks aan en wilde dat het gesprekken waren waar Rob en ik over konden meepraten. (Natuurlijk waren die er ook genoeg.) Gaandeweg de jaren kreeg ik steeds meer interesse en luisterde ik met een half oor mee. Over de strubbelingen op werk, het ergens opnieuw beginnen, het grote netwerk wat jullie hadden opgebouwd en de verschuiving van jou, mama: van veel thuis zijn en een eigen bedrijf aan huis, naar het opbouwen van Instituut Mentoris.

Sinds wij uit huis zijn hebben jullie een extra 'kindje' om voor te zorgen: Instituut Mentoris. En wát voor kindje! Om over de kleindochters nog maar te zwijgen!

Mama, jij kunt je vol overgave dagen, wekenlang storten op Mentoris. Ontspanning halen uit enkel een rondje wandelen in complete stilte, kletsen met wat mensen op de markt, even naar de stad met wat vrienden en er weer volop tegenaan. Toen je ook nog wilde gaan oppassen, leek ons dat allemaal een fantastisch idee, maar? Hoé dan? Wanneer dan? Op mijn vragen hierover antwoordde je stevast dat je het aankon en van heel veel taken en contacten binnen Mentoris juist energie krijgt.

Tijdens het verzamelen van stukjes voor deze krant heb ik dat wat jij bedoelt (over die energie) ook ervaren. Ik heb gemaild, gebeld, geappt, gechat met oud-cursisten en het hele team van Mentoris. Geen van deze contacten was ook maar enigszins saai. Het waren boeiende gesprekken (en het hele team krijgt de groetjes!) over wat Mentoris voor hen betekend heeft. Na afloop van zo'n telefoongesprek of het zoveelste binnengekomen enthousiaste stuk, wist ik het: dít is wat mama bedoelt. Dít is waar jullie energie van krijgen.

Dit is waar het hele team trots op mag zijn.

Proost op de volgende tien jaar!

De kinderen en kleinkinderen

10 JAAR, 10 VRAGEN

aan de eigenaren van Mentoris: Betsy en Hans

INTERVIEW

ZUTPHEN, 13-01-2024

Geschreven door Mara van Bel

Hoewel Betsy en Hans geen weet hadden van de creatie van deze krant en de grote aantallen stukjes die zijn aangeleverd (waarvoor dank!), zijn Hans en Betsy zelf ook op tactische wijze bevraagd over hun eigen bedrijf. Geen Mentoris zonder alle betrokkenen, maar zeker geen Mentoris zonder Betsy en Hans.

1. Waar staat Instituut Mentoris voor?

Betsy: voor professionaliteit en klantvriendelijkheid.

Hans: degelijkheid en kwaliteit.

2. Waar word je gelukkig van binnen Mentoris?

Betsy: van deelnemers die zeggen dat ze blij zijn dat zij de opleiding (hebben) mogen volgen.

Hans: nieuwe ontwikkelingen en continuïteit.

3. Van welke taak of rol krijg jij het meeste energie?

Betsy: van gesprekken met belangstellenden krijg ik veel energie. Maar ook van een dag waarop ik heel veel heb kunnen doen, dat kan dan marketing zijn of andere zaken.

Daarnaast krijg ik nieuwe energie vooral als blijkt dat het gelukt is om weer met een mooie nieuwe groep te kunnen starten. Uiteraard ook op het moment dat de deelnemer zijn/haar diploma krijgt en ik zie hoe blij en trots ze daar zelf mee zijn. Eigenlijk teveel om op te noemen!

Hans: commercie en marketing.

4. Hans, hoe zou jij de samenwerking met Betsy omschrijven? Op welke manier vullen jullie elkaar aan?

Hans: geweldig. Zorgvuldig met belangstelling voor details, nieuwe kansen, veel aandacht voor goede relaties.

5. Als je een beroemdheid mag uitnodigen om als gastdocent te komen spreken, wie zou je dan uitnodigen en waarom?

Betsy: Erik Scherder om uit te leggen hoe het brein van kinderen/studenten werkt en wat wij van hen kunnen en mogen verwachten. Ik denk dat we nu vaak teveel van hen vragen. Daarnaast de minister van onderwijs, die ons eens mag uitleggen wat het verschil is tussen reguliere en particuliere lerarenopleiders en waarom particuliere opleiders niet voor vol worden aangezien.

Hans: de minister van Onderwijs. Om uit te leggen wat er allemaal mogelijk is in het onderwijs.

6. Betsy, hoe hard zet jij de muziek als je terugrijdt van een diploma-uitreiking ergens in het land?

Betsy: Lekker hard en dan zelf meezingen. Dan moet ik wel alleen in de auto zitten, want dit is niet voor andermans oren bestemd.

7. Welke lunch of gerecht binnen het Pakhuis vind jij eigenlijk het lekkerst?

Betsy: eiersalade en alle warme snacks.

Hans: kroket!

8. Stel dat je na afloop van vanavond te horen krijgt dat je 10 miljoen euro hebt gewonnen, wat zou je dan doen?

Betsy: niet stoppen met werken, maar minder werken. Meer tijd doorbrengen met onze kleindochters en een keer vaker op vakantie met Hans en gezin.

Hans: ervan genieten.

9. Wat is je mooiste herinnering van de afgelopen 10 jaar?

Betsy: de komst van onze kleindochters. Daar kan geen gebeurtenis van Mentoris tegenop.

Hans: geboorte van kleinkinderen.

10. Wil je nog een woord van dank/trots richten aan enkele personen?

Betsy: Ja zeker, allereerst aan Herjon. Zonder haar was er geen Instituut Mentoris en van haar heb ik ontzettend veel geleerd. Verder ben ik super trots op ons professionele en trouwe team waarop ik altijd een beroep kan doen. En niet in de laatste plaats ben ik erg blij met Hans en mijn kinderen die vaak laten blijken dat ze trots op mij en Mentoris zijn.

Hans: eens en trots op Betsy, zeker weten. Daarnaast staat het bedrijf als een huis, hoogstens producten aanpassen of vernieuwen.

MET DANK AAN

DE (GAST)BIJDRAGEN VAN OUD-CURSISTEN:

FUNDA SCHOUTEN, JOHN HOUTMAN, ARNE WESSELS, WILLEM KWAK, GERT-JAN LUBBERS,
IMKE VAN KESSEL, NATHALIE KNOBBEN-NIJKAMP EN MARIO KONINGS

DE BIJDRAGEN VAN HET TEAM VAN INSTITUUT MENTORIS:

HERJON NIEUWBURG, BEA VREEMAN, GERDA BEIJER, MAUD BERENDSEN, WILMA VAN
IJSSELDIJK, GERRIT MONTIZAN, BERT SLOTBOOM, ANNELIES IBES, HESTER MACRANDER,
JOHN VRAKKING, INGRID BIELEMAN, EGBERT JAN VAN BEL, THOMAS THIJSSSEN EN
HANS EN BETSY VAN BEL

HET MEELEZEN DOOR:

ROB VAN BEL, SILVIA MEULENBEEK EN JOOST VAN VLIET

DE VERANTWOORDELIJK UITGEVER:

MARA VAN BEL

